

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010535
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3117010535.1

Rozhodnutie

Okresný súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a prísediacich Jaroslava Pučeka a Mgr. Marty Zemánkovej na hlavnom pojednávaní konanom v Trenčíne dňa 25. apríla 2017 takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaný

G. H., nar. XX.XX.XXXX v D., bytom D., X. XXXX/XX, okres D., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava,

Obžalovaný

N. R., nar. XX.XX.XXXX v F., bytom V. - H. XXX, okres F., zamestnaný ako vodič v nákladnej doprave, t. č. na slobode

s ú v i n n í , ž e

potom, čo si obvinený D. R. v presne nezistenom čase pred koncom roka 2015 na presne nezistenom mieste u obvineného G. H., nahovoril obvineného G. H., aby prepadol jeho otca D. R. st., ktorý ako podnikateľ pri sebe nosí hotovosť a ktorému podrobne popísal trasu, ktorou chodí otec z práce domov, čas, kedy chodí domov, spôsob prepravy (na bicykli) ako aj aké veci má pri sebe, na základe čoho sa obvinený G. H., obvinený N. R. a obvinený F. G. navzájom dohodli a dňa 26.01.2016 vo večerných hodinách prišli do obce V.-H., kde sa stretli s obvineným F. G., ktorý vo svojom vozidle značky Peugeot na konci obce V.-H. dával pozor, pričom obvinený G. H. a obvinený N. R. v čase o 23.00 hodine v obci V.-H. na ulici O. v blízkosti rodinného domu č. XXX fyzicky napadli poškodeného D. R. st., ktorý sa vracal domov z práce z L. D. a to tak, že keď tento išiel na bicykli okolo obvinených, kráčajúcich po ulici rovnakým smerom, obvinený N. R. ho sotil, následkom čoho spadol z bicykla po čom ho obvinený G. H. a obvinený N. R. udierali päšťami a kopali do hlavy i iných častí tela, škrtili ho, použili elektrický paralyzér a sprej, ktorý sa poškodenému snažili striekať do očí, pričom od neho opakovane požadovali peniaze, ktorú mal poškodený v bunde, obvinení G. H. a N. R. z poškodeného túto bundu (i s peňaženkou) strhli, taktiež z neho strhli sveter a z krku zlatú retiazku, čím mu spôsobili hmotnú škodu vo výške cca 1.300,- EUR a zranenia - odlomenie korunky zubu 22, čiastočné odlomenie zubov 11 a 12, pomliaždenie hlavy, pomliaždenie oka a ušnice vpravo, pomliaždenie hrudníka s dobou práceneschopnosti do 29.02.2016 a následne z miesta činu odišli za obvineným F. G., ktorému obvinený G. H. odovzdal finančnú hotovosť vo výške najmenej 20,- Eur,

t e d a

obžalovaný G. H.

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (so zbraňou), pričom trestný čin bol spáchaný spoločným konaním viacerých páchatel'ov,

obžalovaný N. R.

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (so zbraňou), pričom trestný čin bol spáchaný spoločným konaním viacerých páchatel'ov,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný G. H.

trestný čin zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a) Trestného zákona,

obžalovaný N. R.

trestný čin zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a) Trestného zákona,

Za to sa

o d s u d z u j ú

Obžalovaný G. H. podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s prihladnutím na §§ 36 písmeno l) písmeno n) písmeno o), 37 písmeno m) Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona a § 39 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému aj trest prepadnutia veci a to jeden kus nájdeného a zaisteného elektrického paralyzéra, ktorého vlastníkom sa podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona stáva štát.

Obžalovaný N. R. podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písmeno j) písmeno l) písmeno n) Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona a § 39 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) a § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienečne odkladá na skúšobnú dobu 4 (štyri) roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad obžalovaným.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá obmedzenie, spočívajúce v zákaze stretávania sa so spoluobžalovaným G. H. počas určenej skúšobnej doby.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze počas určenej skúšobnej doby byť zamestnaný alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému G. H. a obžalovanému N. R. ukladá solidárna povinnosť nahradiť škodu poškodenému D. R., nar. XX. marca XXXX, bytom V. - H. XXX, okres F., v sume 3.000,- Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému G. H. a obžalovanému N. R. ukladá solidárna povinnosť nahradiť škodu poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874, škodu v sume 257,52 Eur a poškodenej Sociálnej poisťovni, a.s., 813 63 Bratislava, 29. Augusta 8 a 10, IČO: 30 807 484 škodu v sume 165 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 20.01.2017 podala prokurátorka okresnej prokuratúry na Okresný súd Trenčín obžalobu pod č. 1Pv 71/16/3309-117 zo dňa 19.01.2017 na obvineného G. H., nar. XX.XX.XXXX, obvineného D. R., nar. XX.XX.XXXX, obvineného N. R., nar. XX.XX.XXXX, a obvineného F. G., nar. XX.XX.XXXX, pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a iné na tom skutkovom základe tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a vo vyššie citovanej obžalobe, ktorá trestná vec bola na Okresnom súde Trenčín vedená pod sp. zn. 4T/9/2017.

Obžalovaný G. H. a obžalovaný N. R. na nariadenom hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 34, § 121 a podľa § 257 Tr. poriadku sa k spáchaniu žalovaného skutku v celom rozsahu priznali a urobili vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Tr. poriadku, t. j. že sú z jeho spáchania vinní, a zároveň oľutovali spáchanie skutku.

Nakoľko obžalovaní uznali vinu zo spáchania žalovaného skutku, predseda senátu okresného súdu postupoval kladením otázok obom obžalovaným primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto ustanovenia obžalovaní odpovedali „áno“. V zmysle § 257 odsek 6 Trestného poriadku predseda senátu následne vzhľadom k vyhláseniu obžalovaných a ich kladným odpoveďiam na položené otázky zisťoval stanovisko prítomnej procesnej protistrany - prokurátora.

Prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaných vzhľadom na všetky splnené zákonné podmienky a súčasne navrhol vykonať dokazovanie len čo do výroku o treste.

Po takomto zistení senát okresného súdu vyhlásenie obžalovaných G. H. a N. R. o uznaní viny zo spáchania žalovaného skutku uznesením podľa § 257 odsek 7, odsek 8 Trestného poriadku prijal s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná iba vo vzťahu k výrokom o trestnoprávných sankciách a výroku adhézneho konania, keď takýto procesný postup bol možný aj s poukazom na to, že v prípravnom konaní zabezpečené a vykonané dôkazy (výpovede svedkov ako aj všetky relevantné listinné dôkazy a vecný dôkaz), o ktorých vierohodnosti neboli žiadne pochybnosti preukazovali, že sa žalovaný skutok sa stal, a že sa ho dopustili v celom rozsahu práve obžalovaní v spolupáchateľstve.

Následne boli obaja obžalovaní procesným postupom podľa § 257 odsek 8 posl. veta Tr. poriadku vypočutí.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keď obžalovaní G. H. a N. R. urobili na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, ktoré vyhlásenia oboch obžalovaných senát okresného súdu za splnenia všetkých zákonných podmienok prijal, obaja obžalovaní boli ako obžalovaní následne k veci vypočutí, tak so zreteľom na urýchlilosť potreby prejednania trestnej veci, keďže obžalovaný G. H. bol stíhaný s obmedzením osobnej slobody výkonom väzby a vo vzťahu k spoluobžalovanému D. R. nebolo možné v aktuálnom čase pokračovať v konaní, pretože tento sa nachádzal síce vo výlku väzby, avšak v inej svojej trestnej veci vedenej iným súdom (Okresný súd Pezinok), bolo konanie proti obžalovanému G. H. a obžalovanému N. R. uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.04.2017 sp. zn. 4T/9/2017 podľa § 21 odsek 1 Trestného poriadku vylúčené z trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/9/2017 zo spoločného konania s obžalovaným D. R., nar. XX.XX.XXXX, a obžalovaným F. G., nar. XX.XX.XXXX (ku ktorému zostala potreba vykonať rovnako ďalšie dokazovanie vo vzťahu k výroku o jeho vine) na samostatné konanie, prejednanie a meritórne rozhodnutie.

Obaja obžalovaní z hľadiska veku spĺňajú podmienky trestnej zodpovednosti v zmysle § 22 odsek 1 Trestného zákona a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali ich nepríčetnosť v zmysle § 23 Trestného zákona, či zníženie príčetnosti, čo by malo vplyv na trestnú zodpovednosť alebo vplyv pri ukladaní trestnoprávných sankcií. Obžalovaní v žalovanom prípade konali jednoznačne vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, t. j. chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom. Objektom žalovanej skutkovej podstaty trestného činu je ochrana slobody fyzickej osoby a zároveň ochrana majetku fyzickej osoby, ktoré boli konaním obžalovaných porušené, nakoľko obžalovaní naplnili aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda trestného činu zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a) Trestného

zákona, keďže obžalovaní proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali závažnejším spôsobom konania (so zbraňou), pričom trestný čin bol spáchaný spoločným konaním viacerých páchatel'ov.

Na hlavnom pojednávaní preto pred senátom okresného súdu bolo vykonané následne dokazovanie iba vo vzťahu k výroku o trestno-právnych sankciách, a to oboznámením dokladov od poškodeného, dokladov k náhrade škody Všeobecnej zdravotnej poisťovne a Sociálnej poisťovne, správy o povesti obžalovaného G. H., výpisom z evidencie priestupkov obžalovaného G. H., odpisu registra trestov obžalovaného G. H., správy o povesti obžalovaného N. R., výpisu z evidencie priestupkov na tohto obžalovaného, pracovných posudkov na tohto obžalovaného, odpisu z registra trestov tiež na tohto obžalovaného, zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, správy z probačného dohľadu na obžalovaného N. R. zo dňa 25.04.2017, uznesenia PPZ, NAKA, expozitúra západ Nitra zo dňa 07.03.2017 ČVS: PPZ-637/NKA-PZ-ZA-2016.

Z oboznámeného výpisu z evidencie priestupkov vyplynulo, že obžalovaný G. H. od roku 2000 nemá žiadny záznam.

Z oboznámeného odpisu registra trestov obžalovaného G. H. vyplynulo, že tento bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, a to prevažne za majetkovú trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.05.2015 sp. zn. 4T/55/2015. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/161/2013 zo dňa 14.01.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 2To/16/2014 zo dňa 13.03.2014 bol odsúdený za trestný čin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona a iné za čo mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na 2 roky a 6 mesiacov.

Z oboznámeného uznesenia PPZ, NAKA, expozitúra západ Nitra zo dňa 07.03.2017 ČVS: PPZ-637/NKA-PZ-ZA-2016 vyplynulo, že týmto uznesením bolo vznesené obvinenie trinástim osobám pre obzvlášť závažnú trestnú činnosť, a to aj s kvalifikáciou založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny, v ktorej trestnej veci obžalovaný G. H. významným spôsobom prispieva k odhaleniu tejto skupiny a usvedčeniu jej členov.

Z oboznámeného výpisu z evidencie priestupkov vyplynulo, že obžalovaný N. R. od roku 2000 nemá žiadny záznam.

Z oboznámeného odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný N. R. nebol doposiaľ súdne trestaný, keďže nemá žiadny záznam v registri trestov.

Z oboznámených pracovných posudkov na obžalovaného N. R., ktorý pracoval ako vodič motorového vozidla, vyplynulo, že v období od 18.02.2016 - 31.03.2016 a od 10.06.2016 do 26.07.2016 pracoval pre zamestnávateľa Y. R., G. A., kde si zo začiatku svoje pracovné povinnosti plnil svedomito a zodpovedne, no neskôr začal byť k práci ľahostajný a svojou ľahostajnosťou spôsobil zamestnávateľovi škodu na majetku, z ktorého dôvodu s ním bola ukončená dohoda o pracovnej činnosti. V období od 13.03.2016 do 31.05.2016 pracoval pre spoločnosť D. F. s.r.o., ktorého pracovný pomer bol skončený formou okamžitého skončenia pracovného pomeru, a to pre opakované závažné porušenie pracovnej disciplíny. Od 01.07.2016 pracoval pre spoločnosť K. A. L. necelé 4 mesiace, kde si prácu vykonával riadne a zodpovedne, s obžalovaným nemali pracovné, disciplinárne a ani osobné problémy. Momentálne obžalovaný N. R. pracuje pre zamestnávateľa spoločnosť U. E. M. s.r.o. so sídlom v F., a to od 01.02.2017 ako vodič, ktorý pracovný pomer bol uzatvorený na dobu určitú do 31.01.2018. Z pracovného posudku vyplynulo, že obžalovaný vykonáva prácu svedomito, chodí načas, upravený a doteraz s ním neboli žiadne problémy, z ktorého dôvodu bol hodnotený pozitívne.

Z oboznámenej správy probačného a mediačného úradníka z probačného dohľadu na obžalovaného N. R. zo dňa 25.04.2017 vyplynulo, že väzba nahradená probačným a mediačným úradníkom si plní svoj účel. O. N. R. bol uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.10.2016 sp. zn. 3Tp/38/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 08.11.2016 sp. zn. 2Tpo/97/2016 prepustený z väzby na slobodu. Väzba bola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka s uložením povinností spočívajúcich v zákaze vycestovať do zahraničia a každý druhý a štvrtý utorok v príslušnom kalendárnom mesiaci sa dostaviť pred probačného úradníka. Obžalovaný zákaz vycestovať

neporušoval, pred probačného úradníka sa riadne a včas dostavoval. Bol aj naďalej zamestnaný ako vodič kamiónovej dopravy pre spoločnosť U. E. M. s.r.o., F.. Obžalovaný skutok ľutuje, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a má snahu sa s poškodeným finančne vyrovnáť a ospravedlniť sa mu. Prejavil záujem a dosiahnutie úplného stredného odborného vzdelania. V súčasnej dobe je obžalovaný N. R. zamestnaný ako vodič MKD v spoločnosti U. E. M. s.r.o. so sídlom v F., a to od 01.02.2017 na dobu určitú do 31.01.2018. Obžalovaný chodí do práce načas, nemali s ním žiadne problémy. Hodnotený bol pozitívne.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu u obžalovaného G. H., s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu senát okresného súdu dospel k záveru, že tomuto obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody, a to obligatórne spojený s jeho výkonom. U obžalovaného na druhej strane zistil tri poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písmeno l), písmeno n) a písmeno o) Tr. zákona spočívajúce v tom, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, resp. i súdu vzhľadom na jeho záverečný postoj, keď na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o uznaní viny, čím významne prispel aj k hospodárnosti konania, ale aj samotnou svojou výpoveďou napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti ďalších spoluobvinených, najmä však vo vzťahu k spoluobžalovanému D. R., ktorý vinu popiera, a obdobne to platí aj pokiaľ ide o spoluobžalovaného F. G. a ďalej v inej jeho trestnej veci vedenej ešte v prípravnom konaní prispieva k odhaleniu zločineckej skupiny. Na druhej strane nebolo možné opomenúť jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Tr. zákona, spočívajúcu v tom, že už bol za trestný čin odsúdený a opakovane aj bol vo výkone trestu odňatia slobody. Preto s prihliadnutím na § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona senát okresného súdu obžalovanému mal ukladať takýto trest v zákonnej sadzbe od 7 rokov do 10 rokov a 4 mesiacov.

Senát okresného súdu však vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného považoval uvedenú trestnú sadzbu predsa len v danom prípade za neprimerane prísnu, a preto aplikoval ustanovenie § 39 odsek 1 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu s prihliadnutím na § 39 odsek 3 písmeno d) Tr. zákona. Použitie ustanovenia § 39 odsek 1 Tr. zákona je podľa senátu okresného súdu obdobné k ustanoveniu § 39 odsek 2 písmeno d) Tr. zákona, podľa ktorého môže súd znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu. V konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu je samozrejmosťou plné uznanie viny zo spáchania stíhaného skutku obžalovaným. V predmetnom trestnom konaní urobil obžalovaný vyhlásenie o priznaní viny zo spáchania žalovaného skutku v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Tr. poriadku, a preto je vzhľadom na vyššie uvedené potrebné túto skutočnosť posudzovať ako okolnosť prípadu odôvodňujúcu aplikáciu ustanovenia § 39 odsek 1 Tr. zákona. Na vyhlásenie obžalovaného o vine, uskutočnené na hlavnom pojednávaní, je potrebné tak pri ukladaní výšky trestu výraznejšie zohľadniť, a to v prospech obžalovaného, nakoľko nejde o bežne sa vyskytujúcu okolnosť, pričom ide o výrazný postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti. Súd tak po aplikácii ustanovenia § 39 odsek 1 Tr. zákona viazaný ustanovením § 39 odsek 3 písmeno d) Tr. zákona, uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky obligatórne spojený s jeho výkonom, keď obžalovaný G. H. je osobou, ktorá má zjavné sklony k páchaniu trestnej činnosti, ktorý vo výkone trestu za spáchanú trestnú činnosť už aj bol, pričom má za to, že takýto trest naplní svoj účel v zmysle § 34 Trestného zákona. Senát okresného súdu neopomenul v prípade tohto obžalovaného aj jeho postoj k uplatňovaným nárokom na náhradu škody, kedy prejavil záujem túto bez výhrad nahradíť poškodeným.

Na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

U obžalovaného N. R. zistil senát okresného súdu tri poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písmeno j), písmeno l) a písmeno n) Tr. zákona spočívajúce v tom, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, resp. súdu vzhľadom na jeho záverečný postoj, keď na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o uznaní viny, čím významne prispel aj k hospodárnosti konania, ale aj samotnou svojou výpoveďou napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti jeho spoluobvinených, najmä však obžalovaného D. R., ktorý vinu popiera, a zároveň žiadnu priťažujúcu

okolnosť. Preto s prihliadnutím na § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona senát okresného súdu obžalovanému mal ukladať takýto trest v zákonnej sadzbe od 7 rokov do 10 rokov a 4 mesiacov.

Senát okresného súdu však aj u tohto obžalovaného vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného, najmä jeho doterajšiu všestrannú bezúhonnosť, keď doteraz nebol súdne trestaný a dokonca ani priestupkovo riešený, momentálne je riadne zamestnaný, ktorú skutočnosť nepovažuje preukázateľne za účelný jeho postoj, keď ako vyplýva z pracovných posudkov obžalovaný N. R. je pravidelne zamestnaný, pričom aj doterajší probačný dohľad plní svoj účel, považoval vyššie uvedené trestnú sadzbu za neprímerane prísnu, a preto aj v jeho prípade aplikoval ustanovenie § 39 odsek 1 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu s prihliadnutím na § 39 odsek 3 písmeno d) Tr. zákona. Použitie ustanovenia § 39 odsek 1 Tr. zákona je podľa súdu obdobné k ustanoveniu § 39 odsek 2 písmeno d) Tr. zákona, podľa ktorého môže súd znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu. V konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu je samozrejmosťou plné uznanie viny zo spáchania stíhaného skutku obžalovaným. V predmetnom trestnom konaní urobil obžalovaný vyhlásenie o priznaní viny zo spáchania žalovaného skutku v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Tr. poriadku, a preto je vzhľadom na vyššie uvedené potrebné túto skutočnosť posudzovať ako okolnosť prípadu odôvodňujúcu aplikáciu ustanovenia § 39 odsek 1 Tr. zákona. Na vyhlásenie obžalovaného o vine, uskutočnené na hlavnom pojednávaní, je potrebné tak pri ukladaní výšky trestu výraznejšie zohľadniť, a to v prospech obžalovaného, nakoľko nejde o bežne sa vyskytujúcu okolnosť, pričom ide o výrazný postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti. Súd tak po aplikácii ustanovenia § 39 odsek 1 Tr. zákona, viazaný ustanovením § 39 odsek 3 písmeno d) Tr. zákona, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu prihornej hranici zákonného rozpätia (1-5 rokov), t. j. 4 (štyri) roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad obžalovaným, obmedzenia spočívajúceho v zákaze stretávania sa so spoluobžalovaným G. H. počas určenej skúšobnej doby /prostredníctvom ktorého sa zúčastnil na predmetnej trestnej činnosti a tento ho oslovil s ponukou na účasti spáchania žalovaného skutku/ a povinnosti spočívajúcej v príkaze počas určenej skúšobnej doby byť zamestnaný alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie /za účelom vedenia riadneho života a zabezpečenia si prostriedkov na živobytie/, pričom má za to, že takýto trest naplní svoj účel v zmysle § 34 Trestného zákona, ktorý bude vzhľadom na osobu obžalovaného, tak ako je vyššie uvedené, dosiahnutý skôr uložením podmieneného trestu odňatia slobody. Keď súd zobral do úvahy minulosť obžalovaného N. R., ktorý sa až doposiaľ nedopustil žiadnej trestnej činnosti ani žiadneho priestupku, ktoré jeho konanie v danom prípade možno hodnotiť ako exces z jeho doterajšieho správania, vedenie jeho súčasného života, keď je riadne zamestnaný ako aj pozitívne hodnotenie jeho osoby a správania z probačného dohľadu, z ktorých skutočností mal za to, že v prípade obžalovaného N. R. by uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody bolo neprímerane prísne a takto uložený trest by sa minul prevýchovným účinkom a prevažovala by len represívna stránka trestu, teda výkon trestu odňatia slobody bez ďalšieho by mal na obžalovaného skôr negatívny vplyv. Napokon senát okresného súdu u tohto obžalovaného zohľadnil aj jeho konečný postoj, keď práve tento obžalovaný vyhlásil, že sa osobne postará o vyplatenie náhrady škody poškodeným osobám.

Súčasne senát okresného súdu zákonne rozhodol aj o uložení trestu prepadnutia veci obžalovanému G. H., a to: 1 ks elektrický paralyzér, ktorý mal byť použitý na spáchanie trestného činu a tento si zadovážil ako sám uviedol práve tento obžalovaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje senát okresného súdu uložené tresty za účelom ochrany spoločnosti, nápravy oboch obžalovaných a generálnej prevencie za primerané, spravodlivé a dostatočné.

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t.j. konanie o náhradu škody, keďže poškodení si v prípravnom konaní včas uplatnili nárok na náhradu škody.

Poškodený D. R. st. si škodu v trestnom konaní uplatnil riadne a včas, a to vo výške 3.000 eur, ktorá spočívala v nákladoch súvisiacich zo zdravotnou starostlivosťou a v majetkovej škode /odcudzená finančná hotovosť, odcudzené veci, a to zlatá retiazka, osobné doklady, bunda a sveter/. Napriek tomu, že škoda v uplatnenej výške nebola v trestnom konaní dostatočne v celom rozsahu preukázaná, súd podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal oboch obžalovaných solidárnou povinnosťou na náhradu uplatnenej škody, ktorá bola v priamej súvislosti so spáchaným trestným činom, a to vzhľadom na

vyjadrenie obhajcu obžalovaného N. R. ako aj samotného obžalovaného v záverečnej reči, ktorý prejavil vôľu dobrovoľne poškodenému D. R. st. škodu v ním uplatnenej výške uhradiť v celom rozsahu aj za spoluobvineného G. H..

Poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. si včas a riadne v trestnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 257,52 eur, ktorá vznikla trestnou činnosťou obžalovaných a predstavuje náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému pri poškodení zdravia zavineného konaním obžalovaných, poškodená Sociálna poisťovňa, a.s. si taktiež riadne a včas v trestnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 165 eur, ktorá vznikla trestnou činnosťou obžalovaných a predstavuje nemocenské dávky vyplatené poškodenému, a ktoré boli v trestnom konaní dostatočne preukázané. Preto súd podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal oboch obžalovaných solidárnou povinnosťou na náhradu vyčíslenej a preukázanej škody, ktorá bola v priamej súvislosti so spáchaným trestným činom. obžalovaný G. H.

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (so zbraňou), pričom trestný čin bol spáchaný spoločným konaním viacerých páchatel'ov,

obžalovaný N. R.

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (so zbraňou), pričom trestný čin bol spáchaný spoločným konaním viacerých páchatel'ov,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia (vyhlásenia) odvolanie prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie n e m ô ž e podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.